Isaiah 57:14 - 58:14

More info >

Isaiah 57:14-58:14

(14) [The Lord] says: Build up, build up a highway! Clear a road! Remove all obstacles From the road of My people! (15) For thus said He who high aloft Forever dwells, whose name is holy: I dwell on high, in holiness; Yet with the contrite and the lowly in spirit— Reviving the spirits of the lowly, Reviving the hearts of the contrite. (16) For I will not always contend, I will not be angry forever: Nay, I who make spirits flag, Also create the breath of life. (17) For their sinful greed I was angry; I struck them and turned away in My wrath. Though stubborn, they follow the way of their hearts, (18) I note how they fare and will heal them: I will guide them and mete out solace to them, And to the mourners among them (19) heartening, comforting words: It shall be well, Well with the far and the near —said the LORD— And I will heal them. (20) But the wicked are like the troubled sea Which cannot rest, Whose waters toss up mire and mud. (21) There is no safety —said my God— For the wicked. (1) Cry with full throat, without restraint; Raise your voice like a ram's horn! Declare to My people their transgression, To the House of Jacob their sin. (2) To be sure, they seek Me daily, Eager to learn My ways. Like a nation that does what is right, That has not abandoned the laws of its God, They ask Me for the right way, They are eager for the nearness of God: (3) "Why, when we fasted, did You not see? When we starved our bodies, did You pay no heed?"

רשערהו נייז:רייד-נייח:רייד

(יד) וְאָמֵר סְלּוּ־סְלּוּ פַּנּוּ־דָרֵךְ הַרִימוּ מכשול מדרד עמי: (ס) (טו) כּי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וַקְדוֹשׁ אֲשָׁכָּוֹן וָאַת־דַּכּאֹ וּשְׁכַּל־רוּחַ לַבּחֵיוֹת רִוּחַ שְׁפָּלִים וְּלְהַחֲיֻוֹת לָב נִדְּבָּאִים: (טז) כֵּי לְא לְעוֹלַם אַרִיב וְלָא לְנַצַּח אֶקּצְוֹף בִּי־רוּחַ מִלְפַנִי יַעֲטוֹף וּנִשְׁמִוֹת אֲנֵי עַשִּׂיתִי: (יז) בַּעַוֹן בִּצָעֵוֹ קַצַפָתִי וַאַכֵּהוּ הַסְתֵּר ואַקצָף וַיֵּלְדְ שׁוֹבַב בַּדַרְדְּ לְבַּוֹ: (יח) דּרכיו רָאָיתִי וְאֶרְפָּאָהוּ וְאַנְחֶהוּ וַאֲשַׁלֵּם נְחָמֵים לְוֹ ולאבליו: (יט) בורא נוב [ניב] שפתים שלום ו שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה וּרְפַאתֵיו: (כ) וְהַרְשַׁעִים כַּיַם נִגְרָשׁ כִּי ָרָשָׁר מִימֵיו רֶפָשׁ וַטִיט: הַשָּׁקֵטֹ לְאֹ יוּכָּל וַיִּגְרְשִׁוּ מֵימֵיו רֶפָשׁ וַטִיט: (כא) אֵין שַׁלוֹם אַמֵּר אֱלֹהֵי לַרְשַׁעִים: (ס) (א) קרא בגרון אַל־תַּחַשֹּׁךְ כַּשׁוֹפַר הרַם קוֹלֵדְ וָהַגָּד לְעַמִּי פִּשְׁטָּׁם וּלְבֵית יַעֲקֹב קטאתם: (ב) וְאוֹתִי יִוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דרכי יַחַפּצוּן כָּגוֹי אַשֶׁר־צְדָקה עַשָּׁה וּמְשָׁפֵּט אֵלהיוֹ לֹא עוֹב יִשְאלוֹנִי מִשְׁפָּטֵי־צֶּׁדֶק קַרְבַת אֱלֹהָים יֵחַפַּצִוּן: (ג) למה צַּמנוּ ולא ראית ענינוּ נַפְשֵנוּ ולא תדע הן בַּיִוֹם צַמְכַם הַמַצְאוּ־חַפִּץ וְכַל־עַצְבֵיכָם תִּנְגִּשׁוּ: (ד) הָן לְרִיב וּמַצַה מַצומו וּלְהַכְּוֹת בָּאָגָרְף רֵשְׁע לֹא־תַצִּוֹמוּ כַיוֹם לַהַשְׁמִיעַ בַּמּרוֹם קוֹלְכָם: (ה) הכֹזָה יָהָיֶה צִוֹם אֶבְחַרֶּהוּ יֵוֹם עַנָּוֹת אַדָם נַפְשָׁוֹ הַלַכַּף כָּאַגִּמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וַאֶּפֶר יַצִּיעַ הַלַזַה תָּקרֵא־צוֹם וָיִוֹם רַצִּוֹן לִיהוָה: (ו) הַלְוֹא זֶה`

Because on your fast day You see to your business And oppress all your laborers! (4) Because you fast in strife and contention, And you strike with a wicked fist! Your fasting today is not such As to make your voice heard on high. (5) Is such the fast I desire, A day for men to starve their bodies? Is it bowing the head like a bulrush And lying in sackcloth and ashes? Do you call that a fast, A day when the LORD is favorable? (6) No, this is the fast I desire: To unlock fetters of wickedness, And untie the cords of the yoke To let the oppressed go free; To break off every yoke. (7) It is to share your bread with the hungry, And to take the wretched poor into your home; When you see the naked, to clothe him, And not to ignore your own kin. (8) Then shall your light burst through like the dawn And your healing spring up quickly; Your Vindicator shall march before you, The Presence of the LORD shall be your rear guard. (9) Then, when you call, the LORD will answer; When you cry, He will say: Here I am. If you banish the yoke from your midst, The menacing hand, and evil speech, (10) And you offer your compassion to the hungry And satisfy the famished creature— Then shall your light shine in darkness, And your gloom shall be like noonday. (11) The LORD will guide you always; He will slake your thirst in parched places And give strength to your bones. You shall be like a watered garden, Like a spring whose waters do not fail. (12) Men from your midst shall rebuild ancient ruins, You shall restore foundations laid long ago. And you shall be called "Repairer of fallen walls, Restorer of lanes for habitation." (13) If you refrain from trampling the sabbath, From pursuing your affairs on My holy day; If you call the sabbath "delight," The LORD's holy day "honored"; And if you honor it and go not your ways Nor look to your affairs, nor strike bargains—(14) Then you can seek the favor of the LORD. I will set you

צוֹם אֶבָחַרָהוֹּ פַּמֵּחַ חַרְצִבְּוֹת רַשַׁע הַתַּר אַגדות מוֹטָה וְשַׁלָּח רְצוּצִים חַפִּשִּׁים וְכַל־מוֹטֵה תִּנַתֵּקוּ: (ז) הַלּוֹא פַּרָס לַרַעֶב לַחְמֶּדְ וַעֲנָיֵים מְרוּדִים תַּבִיא בַיָּת כִּי־תִראָה עַרֹם וָכְסִּיתוֹ וּמְבְּשַׂרָדְּ לְאׁ תִתְעַלֵּם: (ח) אָז יַבַּקע כַּשַּׁחַר אוֹרֶדּ וַאַרַכתַדָּ מָהַרָה תַצְמַח וַהַלֶּךְ לְפַנֵּיךְ צִדְלֶּךְ כָּבְוֹד יִהוָה יַאַסְפֵּךְ: (ט) אַז תִּקרַא נִיהוָה יַעֲנֶה תִּשַׁוְע נִיאֹמֵר הָנֵנִי אָם־תַּסָיר מִתְּוֹכָדְּ מוֹטֶׂה שָׁלֵח אֶצְבַּע וַדְבֵּר־אַוָן: (י) וַתַּפָק לַרַעָב נַפְשֶּׁדְּ וְנֵפָשׁ נַעָנָה מַשְׂבֵּיעַ וָזַרָח בַּחֹשֶׁךְ אוֹבֶדְ וַאָפֵלַתְהָ בַצַהַרַיִם: (יא) וְנַחַדָּ יִהוַה מַמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחָצַחוֹת נַפִּשֶּׁךּ וְעַצָמֹתֵיךְ יַחַלֵּיץ וְהַיִּיתַ כָּגַן רוָה וּכְמוֹצָא מַיִם אָשֵׁר לֹא־יָכַזְבוּ מִימֵיו: (יב) וּבַנָוּ מִמְּדְּ חַרְבִוֹת עוֹלַם מוֹסְדֵי דור־וַדור תַּקוֹמֶם וְלְרֵא לְדְּ גֹֹדֵר פַּׁרֵץ משבב נתיבות לשבת: (יג) אם־תשיב משַבַּת רַגִּלֶּךְ עֲשִׂוֹת חַפַּצִיךְ בִּיִוֹם קַדְשֵׁי וָקַרָּאתַ לַשַּׁבַּת ענג לְקְדִוֹשׁ יִהוַה מְכַבַּּד וְכַבַּדְתוֹ מֵעֲשִׂוֹת דְּרֵבֶיךְ מִמְצְוֹא חֵפָצְהְ וְדַבֵּר דבר: (יד) אז תתענג על־יָהוֹה וָהַרְכַּבְתִּידְּ עַל־בַּמַותֵי אַרֵץ וְהַאַכַלְתִּידְ נַחַלַתֹּ יַעַקֹב אַבִּידְ כֵּי פִּי יִהוָה דְּבֵּר: (ס) astride the heights of the earth, And let you enjoy the heritage of your father Jacob — For the mouth of the LORD has spoken.

